

[Bertel Dahlgaard.]

eller agenter. Indkøb af militært materiel omgives ofte af en særlig atmosfære, og jeg vil for min del i hvert fald gerne, at den højtærede minister ikke skal få ansvar for noget, som ikke i enhver henseende måtte vise sig forsvarligt.

Dernæst skal jeg give den højtærede minister ret i, at det ikke er ønskeligt, at en forhandling om et forslag som dette i væsentlig grad skal forstyrres af personlige anliggender som f. eks. den episode, der har været så meget omtalt i de sidste dage. Min mening er da også den, at det kun er de perspektiver ind i militæretaten, som episoden fremkalder, der har interesse. Af den højtærede ministers udtalelser her i dag har jeg fået det indtryk, at hans almindelige principielle syn på disse områder ikke afviger meget fra de betragtninger, jeg fremsatte i går. Når jeg alligevel skal knytte et par bemærkninger dertil, så er det, fordi den højtærede minister i dag brugte udtryk, som borttager noget af den tryghed, man uvilkårlig på forhånd nærer.

Den højtærede minister brugte et udtryk som, at det ville genere ham, hvis der skabtes forestillinger om, at der herskede andre forestillinger indenfor den militære administration end indenfor den civile. Hvad vil det sige, at det ville genere ministeren? Det er jo ham, der har myndigheden og pligten til at sørge for, at sådanne forestillinger ikke får praktiske udslag.

Den højtærede minister brugte det udtryk, at han ville have foretrukket den og den optræden — jeg forstod, også i forbindelse med denne episode. Hvad vil det sige, at den højtærede minister ville have foretrukket? Det, som den højtærede minister foretrækker, det er jo gældende. (*Forsvarsministeren* [Rasmus Hansen]: Jeg blev stillet overfor en fuldbyrdet kendsgerning!). Jeg forstår altså, at den højtærede minister bringer den sag i orden.

Men dernæst brugte den højtærede minister et udtryk, som jeg fandt endnu mindre tiltalende. Den højtærede minister sagde, at han ville nødig, at befolkningen fik det indtryk, at der gives forsvarsministeren andre og vanskeligere vilkår end andre ministre. Hvad vil det sige? Den militære administration og ledelse giver ikke ministeren hans vilkår. Jeg tror, det er meget vigtigt, at den højtærede minister erindrer, at forholdet indenfor visse naturlige grænser er omvendt.

Jeg har ikke ret mange bemærkninger at

knytte til udtalelser, der er fremsat af de andre ordførere. Jeg kan dog ikke lade være med rent ud sagt at give udtryk for den følelse af uvilje, det fremkalder, at høre en tale som det ærede medlem hr. Aksel Larsens, når jeg tænker på den stilling, han har placeret sig og sit parti i i forhold til vort lands internationale stilling. Det giver mig anledning til at understrege den isolation, som det ærede medlem befinder sig i på grund af den placering, han selv har valgt.

Vi indenfor det radikale venstre er dybt bekymrede for den politik, regeringen sammen med venstre og konservative i fjor førte Danmark ind i. Vi fandt, det var utilladeligt, at flertallet gennemførte denne politik, som aldrig har været forelagt det danske folk, uden at give vort folk lejlighed til at give sin mening tilkende. Men vi erkender på den anden side, at denne politik er vedtaget på lovlig vis og af et overvældende flertal i landets rigsdag. Derfor vil det radikale venstre ikke foretage sig noget, som kan bringe landet vanskeligheder på den vej, man mod vore stemmer har valgt. Vi vil gøre, hvad vi formår, for at formidske byrderne og farerne ved Danmarks deltagelse i Atlantpagten. Hvad der er vedtaget her i rigsdagen og er tiltrådt ved overenskomst, som Danmark har indgået, må selvfølgelig respekteres, indtil det ændres på lovlig vis. Her er det store skel mellem det ærede medlem hr. Aksel Larsen og alle os andre.

Den 1. maj, ser jeg, stod det ærede medlem i Esbjerg og provokerede til ulovlig modstand mod losning af skibe for at hindre gennemførelse af lovgivningen og overenskomst vedtaget af den lovgivende magt. Selvom vi fra vor side er modstandere af den af flertallet gennemførte politik, ønsker vi alligevel her i dag at sige, at Danmarks politik skal ikke bestemmes i Esbjerg havn eller i nogen anden havn. Den skal bestemmes i denne sal, og de, der vil trodse loven og eventuelt lade sig bringe i ulykke af det ærede medlems provokationer, må forberede sig på at tage skade for hjemgåld. Så stærk er jeg overbevist om den magt er i det danske folk, der vil værne lov og orden.

Efter at have hørt det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts tale i går — jeg fik ikke tid til i min tale at fremsætte bemærkninger i går — føler jeg endelig trang til at sige til det ærede medlem, at jeg synes, at han ved behandlingen af disse forsvarsspørgsmål burde i omtalen i det hele taget af Danmarks stilling, hvad Danmark kan præstere i mili-